لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذكارو كې

د (حصن المسلم) پښتو ژبارنه

ليكنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سريزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پـــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديـــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلي او قضاء او قدر ته د تسليميدلو ځرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنی او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړیده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتیب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه یـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تیا* لپاره مي اضافه کړیدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مینځ کي راوړیدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپیر* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نوموړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ایښې ده، او بیا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو یو جدول یا لست اضافه کړیدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی یا بلي هجي د پیژندني لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احادیثو د ژباړلو لپاره مي د احادیثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړیده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړیده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملې سره زیات سمون لري.

امید دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هیر نکړي.

وصلی الله علی نبینا محمد، وعلی آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

ریاض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سريزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (كتاب) دى چي ما له خپل بل كتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر كړيدى، او په هغه كي مي د نومړي كتاب نه يوائي اذكار راوړيدي، تر څو په سفر كي يي له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يوائي مي د ذكر او دعا متن راوړى، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي كتاب نه يوائي يو يا دوه مراجع ذكر كړيدي، او څوک چي د نومړي ذكر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي كتاب ته دي مراجعه وكړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نيكو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال كوم چي دا كتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونكي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يې برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي گټور وگرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دى.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضيلت

الله جَلَّ جَلَالُهُ فــرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما ياد کړی، زه به تاسو ياد کړم، او زما شکر پرځای کړی، او زما نا شکري مه کوی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډيرو يادولو سره ياد کړی.

﴿وَالذَّاكِــرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذکر کونکو سړو او ذکر کونکو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلَالُهُ بخښنه* او لوی ثواب او اجر تيار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزی او په ويره او په ټيټ آواز سره چي پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بيګاه ياد کړه، او له غافلانو څخه مه کيږه.

پيغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه ځوک چې د خپل رب* ذکر کوي، او هغه ځوک چې نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فـرمايي: «أَلاَ أُنَبِّـئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِـيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْـوَرِقِ، وَخَـيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د ښو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چـې ستاسـو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لـوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غـوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چې د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همـدا رنګـه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

(١) بخـاري (فـتح الباري ٢٠٨/١١)، او د مسلم ٥٣٩/١ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فـيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چې په هغه کې د الله ذکر کيږي، او هغه کور چې د الله ذکر نه پکښې کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٤٥٩/٥، ابن ماجه ١٢٤٥/٢ ، صحيح ابن ماجه ٣١٦/٢، صحيح الترمذي ١٣٩/٣ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِـــي، وَإِنْ ذَكَـــرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(۱).

۞ الله جَلَّ جَلَالُهُ فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کي ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدې شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدې شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(۲).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســوله! د اســـلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(۱) بخاري ۸/۱۷۱، مسلم ۴/۲۰۶۱، او دا لفظ د بخاري دی.
(۲) ترمذي ۵/۴۵۸، ابن ماجه ۲/۱۲۴۶، صحيح الترمذي ۳/۱۳۹، صحيح ابن ماجه ۲/۳۱۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذكر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»(١).

۞ چا چي د الله ﷻ له كتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې كي يوه نيكي ده، او يوه نيكي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلكه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنْ الإِبِلِ»(٢).

۞ عقــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* كي (ناست) وو

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پیغمبر ﷺ راووت، او وېي فرمایل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چې هره ورځ «بُطحان*» یا «عقیق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چې نه يې په کې کومه ګناه کړې وي، او نه يې پکې خپلولي ختمه کړې وي؟ نو مونږ وویل: چې مونږ (ټول) دا خوښوو، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: که له تاسو نه یو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آیته زده کړي او یا يې ولولي، او یا د قرآن دوه آیته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آیته) له دریو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآیتونو) د شمیر په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[۱].

۞ څـــوک چې په یو ځای کې کیناست او الله ﷻ يې پکې یاد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زیان پیښ شي، او چا چې په یو ځای کې ډېره ولګوله او الله ﷻ يې هلته یاد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

(۱) ابو داود ۲٦۴/۴، او نورو هم روایت کړیدی، صحیح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فـــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَـــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إلاّ كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»(١).

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله جَلَّ جَلَالُهُ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله جَلَّ جَلَالُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به وركړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا منْ قَوْمٍ يَقُومُونَ منْ مَجْلس لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إلاّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»(٢).

۞ كـــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاځيده*، چي د الله جَلَّ جَلَالُهُ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاځيدلي وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْه النُّشُورُ»(٣).

۞ تولـــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

۲- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَـهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّه العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[۱].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله جل جلاله سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

۳- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِي في جَسَدِي، ورَدَّ عليَّ رُوحِي، وأَذِنَ لي بِذِكْرِهِ»[۲].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(۱) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ۳/۳۹)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۲/۳۳۵.

(۲) ترمذي ۵/۴۷۳، صحيح الترمذي ۳/۱۴۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راکړي، او ما ته يې زما روح بيا را کړ، او ما ته يې د خپل ذکر اجازه او حکم کړی دی.

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّه وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّـــه لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّه ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِـــمْ إِنَّ اللّـــهَ سَرِيعُ الْحِسَاب * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَـــابِرُواْ وَرَابِطُـــواْ وَاتَّقُـــواْ اللّـــهَ لَعَلَّكُـــمْ تُفْلِحُـــونَ﴾

[آل عمران: ١٩٠-٢٠٠] (١).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدلیدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکـــر کوي پداسې حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پیدایښت کې سوچ او فکر کـــوي، (او وایي) ای زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فایدې ندي پیدا کړي، پاکي ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. ای پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچـــوې نو په رښتیا سره تا هغه رسوا او ذلیل کړیدی، او ظالمانو لره هیڅوک مرستندوی نشته. ای پروردګاره! په رښتیا سره مونږ د آواز* کونکي (آواز) واورید چې ایمان ته یې بلنه* کوله (ویل یې) چې په خپل پروردګار ایمان راوړی، نو مونږ ایمان راوړ، ای زمونږ پروردګاره! زمونږ

---

(١) بخاري (فتح الباري ٢٣٧/٨)، مسلم ٥٣٠/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه ليري کړه، او مونږ ته لـــه نيکانو* سره مرګ راکړه. اى زمونږ پرورد ګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پيغمبرانو په (ذريعه) دي راسره وعده کړيده، او د قيامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتيا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوى پرورد ګار د دوى (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هيڅ عمل کونکي عمل نه ضايع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) يو له بل نه ياست، نو هغو کسانو چي هجرت يې کړى، او له خـــپلو کورونو نه ايستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذيت رســـيدلى، او جهاد يې کړى، او وژل شويدي، نو خامخا به زه د دوى ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوى هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دمانيو او ونو) لاندي ويالې بهيږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دى، او د الله په نزد ډير ښه ثواب او اجر دى. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تير باسي. (دا) يو نا څيزه* متاع او فائده ده، او بيا د دوى ځاى دوزخ دى، او ډير بد د هستوګني ځاى دى. ليکن هغـــه کسان چي له خپل پروردګار نه ويريږي* او پرهيزګاري کوي، هغوى لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ويالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه ميلمستيا ده (هغوى لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نيکانو لپاره (ډير) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شويدی، او په هغه (تورات او انجيل) چي دوی ته نازل کړي شوی دی، ايمان لري، پداسي حال کي چي له الله نـــه ويريدونکي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرڅوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتيا سره چي الله ژر حساب کونکی دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټينګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تيار اوسی، او له الله نه وويريږی، ددې لپاره چي تاسو کاميابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

۵- «الحَمدُ لله الّذي كَسَاني هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..»[۱].

۞ ژباړه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بيله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

۴- دنوي جامي اغوستلو دعا

۶- «اللّهُــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»[۲].

---

(۱) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، ارواء الغليل ۴۷/۷.

(۲) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت کړيدی، شمائل الترمذي د الباني ليکنه ص۴۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ يـــا الهـــي! تا لره تړله غوره ستاينه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خير ، او د څه لپاره چې جوړه شويده د هغه د خير سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شويده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

۷-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى»[۱].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

۸- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[۲].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستايلی واوسيږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ايستلو په وخت کې دعا

۹- «بِسْمِ اللهِ»[۳].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(۱) ابو داود ۴/۴۱، صحيح ابي داود ۲/۷۶۰.

(۲) ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، بغوي ۱۲/۴۱، صحيح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

(۳) تـــرمذي ۲/۵۰۵، او نـــورو هم روايت کړيدی، ارواء الغليل ۴۹ نمبر حديث، صحيح الجامع ۳/۲۰۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا

۱۰ – «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِث»[۱].

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غواړم.

۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

۱۱ – «غُفْرَانَكَ»[۲].

۞ ستا بخښنه غواړم.

۸- داوداسه نه مخکي ذکر

۱۲ – «بِسْمِ اللهِ»[۳].

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

۹- د اودس نه وروسته دعا

۱۳–۱– «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(۱) بخاري ۱/۴۵، مسلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت کړيدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بـيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کړيدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کړيدی، إرواء الغليل ۱/۱۲۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُـمَّ اجْعَلْـنِي مِـنْ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُـبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهـي! تـا پـه پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

---

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»[۱].

❁ د الله په نامه سره (له كور نه وځم)، په الله باندي توكل او تكيه كــوم، او نشته هيڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نيكيو د كولو) مګر د الله ﷻ (په توفيق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

❁ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لارې شم، يا مــې بـــل څوک بې لارې كړي، يا وښويږم، يا وښويولى شم، يا ظلم وكړم، يا ظلم را سره وشي، يا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، يا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولى شي.

۱۱- كور ته د ننوتلو* ذكر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحيح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ۱۵۲/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص۲۸ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى، او پـــه صـــحيح حديث كې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حديث كې: كله چي سړى خپل كــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت كې، او د خوراک په وخت كې الله ياد كړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځاى، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

۱۲- مسجد ته د تللو دعا

۱۹- «اللَّهُـمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفي شَعْرِي نوراً، وفي بَشَـرِي نوراً»[۱]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْرِي.. ونوراً في عظَـامِي]»[۲]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][۳]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُورٍ»][٤].

(۱) تـول پورتـني صـفات پـه بخاري ۱۱/۱۱٦ په ٦۳۱٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ۱/٥۲٦،٥۲۹،٥۳۰، په ۷٦۳ نمبر حديث كي.

(۲) ترمذي ۳٤۱۹ نمبر حديث، ٥/٤۸۳.

(۳) بخـاري پـه «الأدب المفـرد» ٦۹٥ نمبر حديث، ص۲٥۸، كي روايت كريدى، او ألباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥۳٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابـن حجـر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ۱۱/۱۱۸، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کي رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پيدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پيدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وينه کي مي رڼا، او په ويښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ](۲) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(۴).

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲۶، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلم ۱/۴۹۴، او پـه ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دی: «اللهم اغفر لي ذنـــوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

۲۱ - «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ الله، اللّهمَّ إنِّـــي أســـألُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْني مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱).

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه

۲۲-۱- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د موٴذن* الفاظ بیرته وايي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۸-۱۲۹.

(۱) د مخکیـــني (۲۰) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وکتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ باللهِ»[۱] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ اللهِ» د ويلو وروسته به دا ذكر وايي[۲]:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[۳].

۞ او زه هم شاهدي* وركوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دى، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبرى، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* وركولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[٤].

۲۵-٤- او بيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ

---

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.
(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.
(۳) مسلم ۲۹۰/۱.
(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[(١)].

۞ الهي! اى د دې مكملې بلنې، او د كيدونكې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت كې خاصه درجه، او خاص فضيلت وركړې، او هغه ستايلى شوي مقام ته يې ورسوې كوم چې تا ورسره وعده كړيده، بې شكه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه كوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ كې به خپل ځان ته دعا كوي، ځكه چې پدې وخت كې دعا نه رد* كيږي[(٢)].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْــيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[(٣)].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لكه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ كې لرې والى راوستى دى،

(١) بخــاري ١٥٢/١، او د كــړو قوســونو په مينځ كې عبارت د بيهقي ٤١٠/١ دى، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ كې حَسَن بللى دى.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت كړيدى، إرواء الغليل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړي شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووينځې.

۲۸-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(۱).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

(۱) خلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۷۷، صحيح ابن ماجه ۱/۱۳۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَــيِّئَهَا إِلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چي آسمانونه او ځمکه يې پـــيدا کړيـــدي، پداسي حال کي چي د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يوائـــي د هغـــه الله لپاره دى چي د مخلوقاتو پروردګار دى، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوى يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته ټولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مي ظلم* کړى، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چي ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلى، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يوائي ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخـــه لـــري کړې، بد اخلاق را نه يوائي ته لري کولاى شې، ستا دعوت مي قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دی، او شر تا لره شر ندی[(۱)]، او په تا مې تکیه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا يې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-۴- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[(۲)].

۞ الهي! د جبرایل، او میکایل، او اسرافیل پروردګاره، د آسمانونو

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شر ستا په حق کې شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځې د مخلوق په حق کې شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځې د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شر د الله حضور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځې خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چا چې ددې جملې ترجمه داسې کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مسلم د نووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دې وکتل شي. (ژباړن)

(۲) مسلم ۵۳۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوی دی، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

٣١-٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][(١)].

۞ الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاکي سره يادوم الله سهار* او مابښام*.

[دا به دري خلي* وايي]

او بيا به دا وايي: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

---

(١) ابـــو داود ١/٢٠٣، ابن ماجه ١/٢٦٥، احمد ٤/٨٥، او مسلم ١/٤٢٠ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[١].

۞ پــه الله ســـره د شيطان له پوكلو، توكولو، او وسوسو نه پناه غواړم.

٣٢-٦-[٢]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَـــنْ فـــيهنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فـــيهنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَـــكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَكَ الْحَمْـــدُ أَنْـــتَ مَلكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبكَ خَاصَـــمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[٣].

---

(١) مخكيني تخريج دي و كتل شي.(ژباړن)

(٢) كله چې به پيغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاڅيده نو دا ذكر به يې وايه.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٣/٣، ١١/١١٦، ١٣/٣٧١، ٤٢٣،٤٦٥، مسلم په اختصار سره همدا شان ١/٥٣٢ روايت كړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو رڼا* یې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پالونکی یې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقـــاتو مالک یې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پادشاه یې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق یې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قيامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ايمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی یې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» [ثلاث مرات][۱].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار.[درې ځلې]

۳۴-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[۲].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳۵-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[۳].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳۶-۴- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[۴].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۳۵۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(۴) مسلم ۱/۵۳۴، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) کُوم چي زما پښو* اوچت کړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[١].

۞ پاک دی څښتن* د ډير زور، او کاملي ټولواکي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[٢].

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يي وويل.

٣٩-٢- «رَبَّـنَا وَلَـكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[٣].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او مبارکه.

---

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يي حَسَن دی.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰-۳- «مـلْءَ السَّمَاوَات وَ ملْءَ الأَرْضِ وَما بَيْنَهُما، وَملْءَ مَا شئْتَ منْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّناء وَالْمَجْد، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[۱].

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوی تر مينځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

۱۹- د سجدي دعا

۴۱-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][۲].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [دري ځلې]

۴۲-۲- «سُـبْحَانَكَ اللَّهُـمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(۱) مسلم ۱/۳۴۶.

(۲) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[۱].

۞ اې الله! (اې) زموږ پروردګاره! تا په پاکي سره یادوم، او ستا پوره ستاینه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-۳- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[۲].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (یا جبرائیل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[۳].

۞ الهـــي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ایمان راوړ، او تا ته تسلیم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه یې پیدا کړی، او صورت او شکل یې ورکړی، او غوږونه او سترګي یې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پیدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(۱) بخاري، او مسلم روایت کړیدی، تخریج یې په (۳۴) نمبر حدیث کي تېر شو.

(۲) مسلم ۵۳۳/۱، اوتخریج یې په (۳۵) نمبر حدیث کي تېر شو.

(۳) مسلم ۵۳۴/۱ او نورو روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَةِ»[(١)].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لویې، او عظمت.

٤٦-٦- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[(٢)].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

٤٧-٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[(٣)].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافیت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[(٤)]، زه ستا پوره

---

(١) ابـــو داود ١/ ٢٣٠، احمد، او نسائي روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ١/١٦٦ کې صحیح بللی دی.

(٢) مسلم ١/ ٣٥٠.

(٣) مسلم ١/ ٥٣٢.

(٤) له الله ﷻ نـــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتاينه نشم كولاى، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه كړيده.

٣٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا

٤٨-١- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[١].

۞ اې پــروردګاره! مــا ته بخښنه وكړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه.

٤٩-٢- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[٢].

۞ الهي! ما ته بخښنه وكړې، او په ما رحم وكړې، او هدايت را ته وكړې، او نقصان مي پوره كړې، او ما ته عافيت* راكړې، او روزي را ته راكړې، او (زما مقام) اوچت* كړې.

٣١- د تلاوت د سجدي دعا

٥٠-١- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[٣].

---

(١) ابو داود ١/٢٣١، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٢) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ترمذي ١/٩٠، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٣) تــرمذي ٢/٤٧٤، احمد ٦/٣٠، حاكم ١/٢٢٠ او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګې يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[۱].

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود ﷺ نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[۲].

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پــــر نيکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معــــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

٥٣-١- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَــــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[(١)].

۞ الهــــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلی دی، په رښتيا سره ته ستايلی شوی، د لويي خاوند يې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په رښتيا سره ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللّٰهُـــمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إبْرَاهيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّد وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آل إبْرَاهيمَ، إنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ»[(١)].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لکه خـــنګه چي دي پر ابراهيم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستی ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللّٰهُـــمَّ إنِّـــي أَعُوذُ بكَ منْ عَذَاب الْقَبْر، وَمنْ عَذَاب جَهنَّمَ، وَمنْ فتْنَة الْمَحْيَا وَالْمَمَات، ومنْ شَرِّ فتْنَة الْمَسيح الدَّجَّال»[(٢)].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غوارم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتنې له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[1].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسيح دجال د فتني له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتـــنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخيستلو[2] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُـــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[3].

۞ الهـــي! مـــا پر خپل ځان ډير ظلم* کړی دی، او بيله تا نه بل څـــوک ګـــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکـــړه، او پـــر ما رحم وکړه، په ربښتيا سره همدا ته ډير بخښونکی زيات مهربان يې.

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.
(٢) او هغـــه قرض چي د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او يا له ادا کولو نه يې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کيږي. (ژباړن)
(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُـــمّ اغْفِــرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهي! زما هغه گناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کــړې، پټــه مې کړې، او ښکاره مې کړيده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (گناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يـــې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُـــمَّ أَعِـــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[٢].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ٥٣٤/١.

(٢) ابو داود ٨٦/٢، نسائي ٥٣/٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ٢٨٤/١ کې صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتني، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لـــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتيا عمر دی، چي د هيڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»[١].

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داسي نعمت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

(١) نسائي ٥٤،٥٥/٤، احمد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګانو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللّهُـــمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ يَا أَللّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نســائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کــي صــحيح بلــلی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الــباني پــه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلــلی دی. نســائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صــحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمــد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صــحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني پــه صــحيح النســائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کــړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ پــه همــدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کــي صــحيح بلــلی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الــباني پــه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلــلی دی. نســائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»(١).

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت ور* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»(٢).

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩.

(٢) ابـــو داود ٢/٦٢، تـــرمذي ٥/٥١٥، ابـــن ماجه ٢/١٢٦٧، احمد ٥/٣٦٠، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩، صحيح الترمذي ٣/١٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال کوم پدې چې زه شاهدي* ورکوم چې ته الله یـــې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ایکي یو یې، هغه بې نـــیازه ذات یـــې، چې څوک یې ندي زیږولي، او نه هغه له بل چا نه زیږیدلی دی، او هیڅ څوک هغه لره سیال نشته.

٢٥- د سلام ګرځولو نه وروسته اذکار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عیبونو نه پاک یې، او سلامتیا ستا له جانبه ده، با برکته* ذات یې، ای د لویې او عزت ورکولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک

---

(١) مسلم ١/٤١٤.

(٢) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ١/٢٥٥، مسلم ١/٤١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــي نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

٦٨-٣- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّـــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[1].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله ﷻ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(۱) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال كي چي عبادت او بنده كي مو خاص هغه لره ده، كه څه هم كفارو ته خوښه نه وي.

۶۹-۴- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][1].

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوى (ذات) دى. [۳۳ ځله].

«لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى شريک نلري، هغه لره (د كائناتو) ټولواكي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدى پر هر څه قادر دى.

۷۰-۵- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّـــهُ الصَّـــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵] [بعد كل صلاة][3].

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايكي يو دى، الله بې نيازه دى،

---

(۱) مســلم ۱/۴۱۸، خـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، گناهونه به يې وبخښل شي، كه څه هم د سمندر د ځگ په اندازه (زياتې) وي.

(۲) مخکينی تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(۳) ابـــو داود ۲/۸۶، نسائي ۳/۶۸، صحيح الترمذي ۲/۸، او دا درې واړه سورتونه ته «مُعَوذات» وايي، فتح الباري ۹/۶۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَـا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة][(١)].

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ الـــنَّاسِ * إِلَـــهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْـــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الـناس: ١-٦] [بعد كل صلاة][(٢)].

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

---

(١) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذكـــر نه) تښتېدونکي (شيطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پـــه سينو کي وسوسې اچوي، له پيريانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥]

[عقب كل صلاة](١).

۞ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه هميشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبيرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بيله مرګ نه به يې بل شی و جنت ته د داخليدلو نه منع نه کړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـــسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدي دي[(١)]، او پـــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[(٢)]، او (هغوی) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][(٣)].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلـــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [بعد السلام من صلاة الفجر][(٤)].

---

(١) يعـــني د هغـــوی پـــه راتلونکـــو حـــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ کي وګورئ.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخاري د لمانځه دعا

٧٤- «قــال جَابِرُ بْنُ عَبْد اللّه رَضيَ اللّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُــولُ اللّه ﷺ يُعَلّمُنَا الاَسْتخَارَةَ في الأُمُور كُلّهَا، كَمَا يُعَلّمُنَا السُّــورَةَ مــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْن منْ غَيْر الْفَريضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللّهُمَّ إنِّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسْأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوب، اللّهُمَّ إنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -وَيُسَمّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لي وَيَسّرْهُ لي ثُمَّ بَــارِكْ لــي فيه، وَإنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشــي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ ليَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»»[1].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کي د استخارې داسي ښوونه کوله، لکه څنګه چي به يې موږ ته

---

(١) بخاري ٧/١٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه کوله، (او داسي به يې) فرمايل: کله چي له تاســـو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دي وکړي، او بيا دي ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســـتا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! که ته پوهيږې چي دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا کي، او په انجام* د کار کي خير وي -او يا دي ووايي: په نژدې او ليري آينده* کي را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يـــي آســـانه کړې، او بيا ما لره په هغه کي برکت واچوې، او که ته پوهيږې چي دا کار زما لپاره په دين او دنيا کي، او په انجام* د کار کي بد دی، -او يا دي ووايي: په نژدې او ليري آينده کي بد دی- نو له ما نه يـــي وګرځوې* او ما له هغه نه وساتي، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چي وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څـــوک چي د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کي ښه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله جَلَّ جَلاَلُهُ فـــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّه﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کي مشوره وکړه، او چي کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

٣٧- د سهار او ما ښام اذکار

الحَمْـــدُ للهِ وَحْـــدَهُ، والصَّـــلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ[(١)].

۞ یواځـــي الله لره ټولـــه غوره ستاینه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پیغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُـــوذُ باللهِ منَ الشَّيْطَانِ الرَّجيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَـــا خَلْفَهُـــمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِـــيُّهُ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) لـــه انـــس نه مرفوع روایت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشـــمس أحـــبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصـــر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره کښینـــم* چـــي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذکر کوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـــي د اسماعیل ﷺ له اولاد نه څلور مریان آزاد کړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره کښینم چـــي د مازدیګـــر له لمانځـــه نه تر لمر لویدو پوري د الله ذکر کوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مریان) آزاد کړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حدیث، او الباني هغه حَسَن بللی دی، صحیح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] [1].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

۷۶-۲- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۵] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [درې ځلې] [۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-۵] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [درې ځلې] [۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(۱) څوک چې دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پورې په امان وي، او څوک چې دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پورې په امان وي.
حاكم ۵۶۲/۱، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ کې صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب کړيدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(۲) څوک چې دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي.
ابو داود ۳۲۲/۴، ترمذي ۵۶۷/۵، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳

(۳) مخکينی تخريج وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النـاس: ١-٦] [ثلاث مرات][١].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ غبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْــبَحْنَا وأَصبَحَ الْمُلْكُ للّٰه، وَالْحَمْدُ للّٰه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر موږ[٤]، او ټولواكي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشــته، هغه یو دی، شریک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

(١) مخكيني تخريج وكتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چــي كله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواكي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه یې داده: او پر كائناتو هم مابنام شو یوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار كړو، یا د سهار په وخت كي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه یې داده: پر كائناتو سهار شو یوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خير دی، او د دې وروسته چې څه خير دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم) موږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) موږ مابنام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بيا درتګ (او ژوندي کيدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

(١) ترمذي ٤٦٦/٥، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) او چــي کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلــيك المصــير»، يعــني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکي وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه بې هماغه پورتنی ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْــدَكَ لاَ شَــرِيكَ لَــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

---

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ١٥٠/٧.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٣١٧/٤، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه ماښـــام کيدونکی وي نو داسي به وايي: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[1]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګڼم چي بې شکه ته الله یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، یو یې، شریک نلرې، ، او په رښتیا سره محمد ستا بنده او ستا پیغمبر دی.[څلور ځلې*]

٨١-٧- «اللّهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِـــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[2].

۞ الهـــي! کوم نعمت چي ما ته، او یا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[3] رسیدلی، نو هغه یواځې* ستا له طرفه دی، تا لره شریک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاینه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ، اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) یعني هغه ملائکې چي عرش یې پورته کړیدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چي دا ذکر د سهار په وخت ووایي، نو د هغې ورځي شکر یې په ځای کړیدی، او چي کله هغه د مابنام په وخت ووایي، نو د هغې شپې شکر یې په ځای کړیدی.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل الیوم واللیلة» ٧ نمبر حدیث کي، ابن السني ٤١ نمبر حدیـــث کـــي، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخیار» ص٢٤ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د مابنـــام پـــه وخـــت به داسي وایي: «اللهم ما أمسى بي..»، یعني: الهي! کوم نعمت چي.. د مابنام په وخت رسیدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات][١].

۞ الهــي! ما ته په بدن کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په غوږونو کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په سترګو کي روغتيا راکړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له کفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې ځلي*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات][٢].

۞ بس دی ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توکل کړی، او همدی د لوی عرش څښتن* دی. [اووه ځلي*]

٨٤-١٠- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيا

---

(١) ابــو داود ٣٢٤/٤، احمــد ٤٢/٥، نســائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث کي، ابن الســني ٦٩ نمبر حديث کي، بخاري په «الأدب المفرد» کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خــوک چــي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت اووه ځلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د کارونو او انديښنو* لپاره ورته کافي وګرځوي.

ابــن السني ٧١ نمبر حديث کي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اسناد صحيح بللی دی، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخــرَة، اللّهُــمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللّهُمَّ احْفَظْنِي مِــنْ بَــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[۲].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت کي د معافۍ او سلامتۍ سوال کوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا کي او په خپل اهل او مال کي د معافۍ او سلامتۍ سوال کوم، الهي! زما عيبونه پټ کړې، او ويره* را نــه لري کړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ کړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غوارم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

۸۵-۱۱- «اللّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُــلِّ شَــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ، أَعُــوذُ بِــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِه، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[۲].

۞ الهي! اې په پټو او ښکاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکــيه! اې د هر شي* پالونکيه او واکمنه! زه شاهدي* ورکوم چي

---

(۱) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ۳۳۲/۲.

(۲) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ۱۴۲/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چي زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِه شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [ثلاث مرات] (١).

۞ د هغــه الله په نوم چي له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســمان کــي ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی.

[درې ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً» [ثلاث مرات] (٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) څــوک چــي دا ذکر د سهار په وخت درې ځلي، او د ماښام په وخت درې ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) څــوک چي دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلي ووايي، نو په الله حق دی چي هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمــد ٣٣٧/٤، نســائي پــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديــث کــي، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

۸۸-۱٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْن»[۱].

۞ ای د کامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زما نفس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رپ* په اندازه هم مه سپارې.

۸۹-۱۵- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[۲].

۞ مونږ سهار کړو[۳]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چي پروردګار د مخلوقاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځي[٤] د خیر،

(۱) حاکم روایت کړی، او هغه ېې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړېده، صحیح الترغیب والترهیب ب۱/۲۷۳.

(۲) ابو داود ۳۲۲/۴، او شعیب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ۲۷۳/۲ په تحقیق کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(۳) د ماښام په وخت به داسي وایې: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښام په وخت به داسي وايې: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنی ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابي، نصرت، رڼايي، برکت، او هدايت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰–۱٦– «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[(١)].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمـــد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[(٢)]، چي حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

۹۱–۱۷– سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][(٣)].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلې]

۹۲–۱۸– «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

خو د ورځي په ځای به شپه يادوي.

(١) احمـــد ۴۰۷/۳، ۴۰٦، ابـــن الســـني په «عمل اليوم والليلة» ۳۴ نمبر حديث کي، صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

(٢) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(٣) څـــوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لـــده غـــوره* عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.
مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[عشر مرات] (١) أو [مرة واحدة عند الكسل] (٢).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره ټولــه غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس خلي] يا [يو ځل د تنبلی* په وخت کې]

٩٣-١٩- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح] (٣).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، ده لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل خلي]

٩٤-٢٠- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

(١) نســائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٤ نمبر حديث كي روايت کړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٢/١، «تحفــة الأخــيار» ص٤٤ د ابن باز ليكنه، او ددې ذكر فضيلت په ص١٤٦، ٢٥٥ نمبر حديث كي وكتل شي.

(٢) ابــو داود ٣١٩/٤، ابن ماجه، احمد ٦٠/٤، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٠/١، صحيح ابي داود ٩٥٧/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣١/٢، زاد المعاد ٣٧٧/٢.

(٣) څــوک چې دا ذکر په ورځ کي سل خلي ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکــړل شي، او هغه لره به سل نيکی وليکل شي، او سل گناهونه به ورته وبخښل* شي، او به هماغــه ورځ بــه تر ماښام پورې له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مگر هغه څوک چې دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ٩٥/٤، مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِه، وَزِنَةَ عَرْشِه، وَمِدَادَ كَلِمَاتِه»[ثلاث مرات إذا أصبح] [(١)].

۞ پـــاک دی الله، او هغـــه لـــره ثنا ده غوره ستاینه ده د دده د مخلوقاتو د شمیر په اندازه، او دده د رضا (په اندازه)، او دده د عرش د وزن (په اندازه)، او دده د کلماتو د سیاهي (په اندازه). [دري ځلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُــــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً»[إذا أصبح] [(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاکي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال کوم. [چي کله سهار پاځي]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيه»[مائة مرة في اليوم] [(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل ځله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] [(٤)].

---

(١) مسلم ٤/٢٠٩٠.

(٢) ابـــن الســـني پـــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث كي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث کي روايـــت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرنووط د «زاد المعاد» په تحقيق ٢/٣٧٥ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١)، مسلم ٤/٢٠٧٥.

(٤) څـــوک چي هغه د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، په هغه شپه کي به (د زهرناکي خزندي*

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پــــه بشـــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې ځلي د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُــــمَّ صَــــلِّ وَسَــــلِّمْ عَلَــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات] (۱).

۞ الهي! زموږ پر پيغمبر محمد درود او سلام وليږه. [لس ځلي]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل ورغوي* به سره يو ځای کړي، او بيا دي لاندېني اذکـــار ولــــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بيا دي په ورغويو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يې شروع کړي، او بيا مخ او بيا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې ځلي کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۵] (۲).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲۹۰/۲، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ۶۸ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲۶۶/۲، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس ځلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۲۰/۱۰، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۶۲/۹)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] (١).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] (٢).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (٣).

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چې سهار شي. بخاري (فتح الباري ۴۷۸/۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠١-٣- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٨٥-٢٨٦][١].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسې حال کې چې ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کې فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

---

(١) چا چې دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ٩/٩٤)، مسلم ١/٥٥٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـــيک) کار چې يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـــار چـــې يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چې (ستا حکم) هير کړو، او يـــا پـــه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـــاندي دروند بار، لکه څنګه چې دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چې مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـــړه، او پـــر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـــو د څادر په پلو دي هغه دريږ خلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نـــه پوهيږي چې د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چې کله څملي* نو بيا دي ووايي:.. باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مې خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بيرته را وليږه[۱]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

۱۰۳-۵- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[۲].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

۱۰۴-۶-[۳] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][۴].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مې وساتې په کومه ورځ چې خپل

(۱) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(۲) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(۳) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندې ايښوده، او بيا به يې داسي ويل:... باقي حديث.

(۴) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بیا ژوندي کوي. [درې خلې]

١٠٥-٧- «باسْمِكَ اللّهُمّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[١].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کېږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللّهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٢].

۞ پاک دی الله ﷻ. [درې دېرش خله]

«الْحَمْدُ لِلّهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٣].

۞ ټولــــه غوره ستاينه الله لره ده. [درې دېرش خله]

«اللّهُ أَكْبَرُ»[ثلاثاً وثلاثين][٤].

۞ الله ډير لوی دی. [درې دېرش خله]

١٠٧-٩- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـــيمِ، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(٢) خـــوک چي دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧/٧١)، مسلم ٤/٢٠٩١.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»[(١)].

۞ الهي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکیه! د تورات او انجیل او فرقان نازلونکیه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* یې تا نیولی دی[(٢)]، الهي! ته اول یې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر یې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په یقیني دلائلو سره) ښکاره یې، له تا نه بل زیات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ یې، او له تا نه هیڅ شی پټ نه دی[(٣)]، له مونږ نه قرض لیرې کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨-١٠- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[(٤)].

---

(١) مسلم ٢٠٨٤/٤.

(٢) یعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخیرنی څلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شویدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفة الأحوذي بشرح جامع الترمذي ٣٣٢٢ نمبر حدیث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ٤٣٩٢ نمبر حدیث دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٥/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته يې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يې ساتلي يو، او مونږ ته يې د اوسيدو* ځــاى راکــړى، ځومره ډير خلک داسي شته چې دوى لره د شر نه ساتونکى، او د اوسيدو ځاى ورکونکى نشته.

۱۰۹-۱۱- «اللَّهُـــمَّ عَـــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[۱].

۞ ترجمه يې مخکې شويده. [۸۵ نمبر ذکر دې وکتل شي]

۱۱۰-۱۲- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايي[۲].

۱۱۱-۱۳-[۳] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْـــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

---

(۱) ابو داود ۳۱۷/۴، صحيح الترمذي ۱۴۲/۳.

(۲) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ۲۵۵/۴.

(۳) كلــه چــې د خوب كولو اراده وكړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وكړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسې ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[۲]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځاى نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړى، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولى دى.

۳۹- په خوب کي له يوي ډډي* نه بلي ډډي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَموات والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دى، د زور او غلبي څښتن دى، بخښونکى دى.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار يې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.
بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تکيه او اعتماد مي پر تا دى.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايې چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.
حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړى، او ذهبي موافقه ورسره کړيده. نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي. او ابن السني روايت کړيدى، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ویرې سره مخامخ کیدلو دعا

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ»[۱].

۞ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شیطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شیطانان) ما ته راشي[۲].

۳۱- هغه څه چي د خوب لیدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړې توکي[۳].

۲- دري ځلي به له شیطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې لیدلي دی په الله سره پناه غواړي[٤].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[٥].

۴- پر کوم اړخ* چي ویده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[٦].

(۱) ابو داود ۴/۱۲، صحیح الترمذي ۳/۱۷۱.

(۲) یعني ما ته په لمانځه کي یا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۴/۱۷۷۲.

(٤) مسلم ۴/۱۷۷۲، ۱۷۷۳.

(٥) مسلم ۴/۱۷۷۲.

(٦) مسلم ۴/۱۷۷۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[١].

٣٣- د وترو د قنوت دعا

١١٦-١- «اللّهُــمَّ اهْدني فيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافني فيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّني فيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لي فيمَا أَعْطَيْتَ، وَقني شَرَّ مَــا قَضَــيْتَ، فإنَّكَ تَقْضي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إنَّهُ لاَ يَذلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[٢].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته هدايت کړی، ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته عافيت ورکــړی مــا ته هم عافيت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چــي دي راکړي، په هغه کي راته برکت واچوه، او څه چي تا فيصله کړې د هغه د شر نه مي وساته، ځکه همدا ته فيصله کونکی يې، او ستا د حکــم څوک دفع کونکی نشته[٣]، په رښتيا سره چي ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چي دښمني وکړې،

---

(١) مسلم ١٧٧٣/۴.

(٢) څلــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بيهقي روايت کړيدی، او د مربع قوسونو تر مېــنځ عبارت د بيهقي دی، صحيح الترمذي ١۴۴/١، صحيح ابن ماجه ١٩٣/١، اِرواء الغليل د الباني ليکنه ١٧٢/٢.

(٣) دا جمله د مفهوم او معنى په لحاظ ترجمه شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لويې ښښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۲].

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافی سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم[۲]، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلای، ته هماغسي يې چي څنګه تا خپل ځان ستاييلی دی.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلِّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»[۳].

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، ارواء الغليل ۱۷۵/۲.

(۲) لــه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(۳) بـيهقي په «السنن الكبرى» ۲۱۱/۲ کي روايت کړی، او اسناد يې صحيح بللی دی، او الباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کـــوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چې ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چې ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»][(۱)].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وايي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغليل ۲/۱۷۰ کي وايي: او دا اسناد صحیح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نســـائي ۳/۲۴۴، دار قطـــني او نـــورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کي عبارت د دارقطـــني ۲/۳۱ زیـــادت دی، او اسناد یې صحیح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقيق ۱/۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[١].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نومولی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[٢].

---

(١) احمد ١/٣٩١، او الباني هغه صحيح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پيغمبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشاني او غم نه، او له کمزورتيا (سستي) او لټي* نه، او بخيل توب* او بي زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲–۱–«لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّموَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[1].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوی او حلم لرونکي دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳–۲– «اللَّهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[2].

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بيله

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحيح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»[۱].

۞ بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک يې ته، په رښتيا سره زه له ظالمانو نه يم.

۱۲٥-٤- «اللّهُ اللهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»[۲].

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هيڅ شی شريک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُـمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»[۳].

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُـمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»[٤].

---

(۱) تـرمذي ٥/٥٢٩، حـاكم ۱/٥۰٥، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، صحيح الترمذي ۳/۱٦۸.

(۲) ابو داود ۲/۸۷، صحيح ابن ماجه ۲/۳۳٥.

(۳) ابو داود ۲/۸۹، حاکم ۲/۱٤۲، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(٤) ابو داود ۳/٤۲، ترمذي ٥/٥۷۲، صحيح الترمذي ۳/۱۸۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مي مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندي) حمله کوم، او جنګیږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[(۱)].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقك، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[(۲)].

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چي فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلي -چــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چي ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مِمَّــا أَخــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السَّمَوات السَّبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلانٍ، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجنّ والإنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً منْ شرِّهم، جلَّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات][(١)].

۞ الله ډير لوى دى، الله له ټول مخلوق نه زوورور دى، الله له هغه چا نه ډير زوورور دى له کوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونکى داوو آسمانونو دى لدې نه چي بې دده لــه اجــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښکرو نه، الهي! د دوى له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مــبارک دى نــوم ســتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[دري خلي*]

٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول

١٣١- «اللَّهُــمَّ مُــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

(١) بخــاري «الأدب المفــرد» ٧٠٨ نمبر حديث كي روايت كړيدى، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[١].

۞ الهـــي! اې د کـــتاب نازلونکيه! اى ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتي* ورکړې، الهي! ته ماتي* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲ – «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[٢].

۞ الهـــي! څنګه چي ته غواړي هماغسي مي د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[٣].

۲- کوم شي کي چي شک وي هغه کي به بيا فکر* نکوي[٤].

۱۳٤–۳– يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ»[٥].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مي ايمان راوړى دى.

۱۳۵–٤– يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ٣/١٣٦٢.

(٢) مسلم ٤/٢٣٠٠.

(٣) بخاري (فتح الباري ٦/٣٣٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٤) بخاري (فتح الباري ٦/٣٣٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٥) مسلم ١/١١٩-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣] [(١)].

۞ دا آيت به وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

٤١- دقرض اداء کولو دعا

١٣٦-١- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [(٢)].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بې نيازه* کړې.

١٣٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [(٣)].

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بې زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(١) ابو داود ٣٢٩/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٦٢/٣ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) ترمذي ٥٦٠/٥، صحيح الترمذي ١٨٠/٣.

(٣) بخاري ١٥٨/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يسارِكَ» [ثلاثاً](۱).

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»(۲).

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چي ته يې آسان کړې، او ته چي وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي

۱۴۰- داسي بنده به نه وي چي ګناه وکړي، او بيا په ښه تو ګه* اودس وکړي، او بيا پاخيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي(۳).

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت کړيدی، او په هغه کي داسي راغلي دي: ما همداسي وکړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه ليري کړه.

(۲) صحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰٦ کي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸٦/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري کولو دعاګانې

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شيطان نه پناه غوښتل[۱].

۱۴۲- آذان کول[۲].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[۳].

۴۶- کله چې يې د خوښې خلاف کار پيښ شي، او يا له کوم کار نه عاجز شي، داسې به وايي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[٤].

---

(١) ابو داود ٢٠٦/١، ترمذي، صحيح الترمذي ٧٧/١، او د المؤمنون سورت، ٩٨-٩٩ آيتونه دي وکتل شي.

(٢) مسلم ٢٩١/١، بخاري ١٥١/١.

(٣) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو کورونو ښخه هديرې* مه جوړوى، شيطان له هغه کور نه تښتي چې په هغه کې د بقرې سورت ويل کيږي.
مسلم ٥٣٩/١. او له هغو شيانو نه چې شيطان شړي* او ليرې کوي يې د سهار او ماښام اذکار، د ويده کيدلو او ويښيدلو اذکار، او کور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذکار، او نور شرعي اذکار لکه آيت الکرسي د خوب په وخت کې، د بقرې د سورت آخيرنې دوه آيتونه. او ځوک چې «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شيء قدير» سل ځلې ووايي، نو دا به په هغه ټوله ورځ کې دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لرې کوي يې.

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له کمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دى، او په دواړو کې خير شته، په هغه څه حرص او کوښښ وکړه چې تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغواړه، او مه عاجزه کيږه، او که يو څه درته پيښ شي، نو داسې مه وايه: چې که داسې مې کړي واى، نو داسې به شوي واى، بلکه داسې ووايه: چې الله ﷻ (همدا زما) په تقدير کې ليکلي وه، او څه يې چې وغوښتل وې کړل، ځکه «لَوْ» (يعني: «که چيرې» کلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا كار) په ازلي تقدير كي (همداسي) ليكلى وو، او ځنګه چي يې وغوښتل هماغسي يې وكړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مباركي وركول. او د هغې جواب

١٤٥- «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ في الموهُـــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهـــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ برَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دي ستا په دركړل شوي (ماشوم) كي بركت واچوي، او (د هغـــه) د وركونكـــي شكر اداء كړې، او ماشوم دي خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيكي* دي په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب كي داسي وايي: الله دي تا ته بركت دركړي، او پر تا دي بركت كښيږدي، او الله دي تا ته نيكه جزا (ثواب) دركړي، او همداسي ماشوم دي در په برخه* كړي، او ثواب دي تا ته زيات كړي.

او ويل) دشيطان كارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(۱) الاذكار د نووي ليكنه ص۳۴۹، صحيح الاذكار د سليم الهلالي ليكنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»(١).

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي به يې ويل(٢): ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستر ګي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»(٣).

۞ څه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات](٤).

---

(١) بخاري ۴/١١٩، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) داسي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال كوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتيا در كړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بيمار* د پوښتنې كولو فضيلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خرَافَةِ الْجَنَّة حَتَّى يَجْلسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْه سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُمْسيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُصْبِحَ» (۱).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: كله چې يو سړی د خپل (بيمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په ميوو كې روان وي تر څو چې كښيني*، كله چې كښيني نو په رحمت كې پټ شي، كه (دا وخـــت) سهار* وي نو اويا زره ملائكې* به ده ته دعا كوي، تر څو چې ماښام* كيږي، او كه (دا وخت) ماښام وي، نو اويا زره ملائكې به ده ته دعا كوي تر څو چې سهار كيږي.

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

(۱) تـــرمذي، ابـــن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۲۴۴/۱، صحيح الترمذي ۲۸۶/۱، او احمد شاكر هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[١].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پيغمبرانو سره مي يو ځاى کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَـــحُ بهمَـــا وَجْهَـــه ويَقُول : «لاَ إِلَه إِلاَّ اللَّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»[٢].

۞ پيغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کـــي وهل او بيا به يې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ويل به يې: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتيا سره چي مرګ ډيري سختۍ لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّـــهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْـــدَهُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْـــكُ وَلَـــهُ الْحَمْـــدُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّه»[٣].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شويدی.

(٣) تـــرمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بـــیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډیر لوی دی، بیله یو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاینه ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) د یو الله په مدد او توفیق سره.

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته یادونه

۱۵۳- (پیغمبر ﷺ فرمایي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[(۱)].

۵۳- چا ته چي مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤- «إِنَّــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصيبَتِي، وأَخْلِفْ لي خَيراً مِنها»[(۲)].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره یو، او هغه ته ورتلونکي یو، اې الله ما ته زما په مصیبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحیح الجامع ٥/۴۳۲.

(۲) مسلم ۲/٦۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»(۱).

۞ اې الله! و فلانکي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»(۲).

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

(۱) مسلم ۲/۶۳۴.
(۲) مسلم ۲/۶۶۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې وومینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړېده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

١٥٧-٢- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(١).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(١) ابن ماجه ١/ ٤٨٠، احمد ٢/ ٣٦٨، صحيح ابن ماجه ١/ ٢٥١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

١٥٨–٣– «اللَّهُـــمَّ إنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ في ذمَّتكَ وَحَبْلِ جِـــوَارِكَ، فَقِــه منْ فتْنَة الْقَبْرِ وَعَذَاب النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[1].

۞ اې الله! په رښتیا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کې دی، نو د قبر له ازمایښ نه، او د دوزخ* له عذاب نه یې وساتې، او ته د وفا او پیمان څښتن* یې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بیشکه ته بخښونکی یې حده مهربان یې.

١٥٩–٤– «اللَّهُـــمَّ عَـــبْدُك، وَابْـــنُ أَمَتك، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَـــتك، وَأَنْـــتَ غَـــنيّ عَنْ عَذَابه، إنْ كَانَ مُحْسناً فَزِدْ في حَسَناته، وَإِنْ كَانَ مُسيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[2].

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مینځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نیازه* یې، که نیک عمله وي نـــو نیکۍ یې نوري هم زیاتې کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

(١) ابن ماجه، صحیح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حـــاکم ٣٥٩/١، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، احکام الجنائز د الباني لیکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا

۱٦۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

❁ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهُما، وأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمنينَ، واجعَلْهُ في كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او كه دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخكښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلي* درنې كړې، او اجرونه يې زيات كړې، او له نيكو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندې (د جنازې) لمونځ وكړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه كړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ كې، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت كړيدى، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ كې د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱٦/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليكنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره بې يو ځای کړې، او د ابراهيم ﷺ په ضمانت کې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه يې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې له مونږ نه مخکې تللي دي، او کوم چې له مونږ نه مخکې مومنان تير شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[١].

۞ الهي! ته يې زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

٥٧- د تعزيت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلّ شيءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[٢].

[وإن قال] «أَعْظَمَ اللهُ أجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءكَ، وغَفَرَ لمَيِّتِكَ» [فحسن][٣].

---

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث. بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ کې، عبد الرزاق په مصنف کې په ٦٥٨٨ نمبر حديث کې، او بخاري په کتاب الجنائز کې مُعلّق روايت کړيدی، ٦٥ باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذکار د نووي ليکنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لـــره دي څـــه چي يې واخيستل، او هغه لره دي څه چي ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلې* نيټې* پوري دي... او ښايي چي صبر وکړې او (له الله جلاله) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱٦۳– «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[١].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱٦٤– «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[٢].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کي) ثابت قدمه لرې.

---

(١) ابـــو داود ٣/٣١٤ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلی ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(٢) پيغمـــبر ﷺ به چي کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تـــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کي) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ٣/٣١٥، حاکم ١/٣٧٠، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

۱٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[1].

۞ اې ددې ځايونو اوسېدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله ﷻ دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله ﷻ نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا

۱٦٦-۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[2].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

۱٦٧-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(۱) مسلم ۲/٦۷۱، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ۱/٤۹٤ له بريده ﷺ نه روايت كړيدی، او د مربع قوسونو په مينځ كې عبارت د مسلم ۲/٦۷۱ روايت دی له عائشه رضي الله عنها نه.

(۲) ابو داود ٤/۳۲٦، ابن ماجه ۲/۱۲۲۸، صحيح ابن ماجه ۲/۳۰٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[۱].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او د هغه څه د خير سوال در نه كوم چې په هغه كې دى، او كوم خير چې له ځان سره يې راوړى دى، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه كې دى، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړى دى.

۶۲- د تالندي* دعا

۱۶۸- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[۲].

۞ پاک دى هغه ذات چې تالنده* او ملائكې د هغه له ويرې نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

۶۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګانې

۱۶۹-۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[۳].

---

(۱) مسلم ۶۱۶/۲، بخاري ۷۶/۴.

(۲) عبد الله بن الزبير ﷺ چې به كله د تالندي* آواز واوريده، نو خبرې به يې بندې كړې، او ويل به يې:.. باقي حديث.

موطا ۹۹۲/۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دى.

(۳) ابو داود ۳۰۳/۱، او الباني په صحيح ابي داود ۲۱۶/۱ كې هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه وروې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې.

١٧١-٣- «اللَّهُـــمَّ اسْــقِ عِـــبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* څړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦٤- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خیر او فائدې باران (پې کړې).

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»(٤).

---

(١) بخاري ٢٢٤/١، مسلم ٦١٣/٢.

(٢) ابو داود ٣٠٥/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٨/١ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٥١٨/٢).

(٤) بخاري ٢٠٥/١، مسلم ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا

١٧٤- «اللَّهُـــمَّ حَوَالَيْـــنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(١).

۞ الهـــي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـــي! پـــر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کي بې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

١٧٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّهُمَّ أَهلَّهُ عَلَيْنَا بالأَمْنِ وَالإِيمَان، وَالسَّـــلاَمَة وَالإِسْـــلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(٢).

۞ الله ﷻ ډیـــر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندي راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چي ته یې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا

١٧٦-١- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(١) بخاري ١/٢٢٤، مسلم ٢/٦١٤.

(٢) ترمذي ٥/٥٠٤، دارمي په خپلو الفاظو سره ١/٣٣٦، صحیح الترمذي ٣/١٥٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چي هر څه ته رسيدونکی دی، له تا نه سوال کوم چي ماته بخښنه وکړې.

٦٩- د ډوډی خوړلو نه مخکي دعا

١٧٨-١- (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) کله چي له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ اللهِ» دي ووايي، او که يې په (د خوراک) په اول کـــي (بسم الله) هير شول، نو داسي دي ووايي: «**بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ**» يعني: په اول او آخر کي د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٢/٣٠٦ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٤/٢٠٩.

(٢) ابـــن ماجـــه ١/٥٥٧، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه يې روايت کړيدی، او حافظ د الاذکار په تخريج کي هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذکار ٤/٣٤٢.

(٣) ابو داود ٣/٣٤٧، ترمذي ٤/٢٨٨، صحيح الترمذي ٢/١٦٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ» (١).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چې الله ﷻ خواړه ورکړي (٢)، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله ﷻ شودې* وڅښې*، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ» (٣).

۞ ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل (٤).

۱۸۱-۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا» (٥).

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آسانی سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او با برکته، نه پوره کيدونکې، او نه پريښودونکې، او له هغه نه نه مُسْتغني* کيدونکې ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُـــمَّ بَـــارِكْ لَهُـــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ الهي! تا چې دوی ته څه ورکړي په هغه کې برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوک چې په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چې ما ته يې خواړه را کړه، او څښوب کړه* هغه څوک چې زه يې څښوب کړم.

٧٣- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلاَئِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نیکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پیغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بنکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم(۳).

۷۶- د اولنۍ میوې لیدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابـو داود ۳۶۷/۳، ابن ماجه ۵۵۶/۱، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹۶-۲۹۸ نمبر حدیث کـي روايـت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سـره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰۵۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په ميوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] کي راته برکت واچوې.

٧٧- د ترَڇيدلو* دعا

١٨٨- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک وترَڇيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پــر تا رحم وکړي، چي کله يې «يرحمک الله» وويل، نو (هغه بل به ورتــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] يعني: الله دي تا ته هدايت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

٧٨- کله چي کافر وترَڇيږي داسي به ورته وايي

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ٧/١٢٥.

(٤) ترمذي ٥/٨٢، احمد ٤/٤٠٠، ابو داود ٤/٣٠٨، صحيح الترمذي ٢/٣٥٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»[(۱)].

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سورلی* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَــزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِــكَ مِــنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»[(۲)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خـــير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۳۱٦.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/٦۱۷، صحيح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چــي كلــه اوښ واخــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخکينی دعا به وکړي.

٨١- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا

١٩٢- «بِاسْـمِ اللَّـهِ، اللَّهُـمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»(١).

۞ د الله پــه نوم (کوروالی* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري کــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري کړې چي تا مونږ ته راکړيدی.

٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(٢).

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»(٣).

۞ ټولــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلی يم له هغه

---

(١) بخاري ٦/١٤١، مسلم ٢/١٠٢٨.

(٢) بخاري ٧/٩٩، مسلم ٤/٢٠١٥.

(٣) ترمذي ٥/٤٩٣، ٥/٤٩٤، صحيح الترمذي ٣/١٥٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

❁ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يـــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای څما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تـــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چـــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ اهـــي! پـــه پاکی سره یادوو تا، او پوره ستاینه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

۸٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لك»[۱] نو هغه ته به داسي وايي

۱۹۷ – «وَلَكَ»[۲].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

۸۷- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

۱۹۹ – «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[۳].

۞ الله دي تا لره خیر (او نیک اجر) درکړي.

۸۸- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي

۱۹۹- (پیغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آیاتونه یاد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص۲۷۳ کي هغه صحيح بللی دی.

(۱) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(۲) احمـــد ۸۲/۵، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص۲۱۸، ۴۲۱ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(۳) ترمذي ۲۰۳۵ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦۲۴۴، صحيح الترمذي ۲/۲۰۰.

(٤) مســـلم ۵۵۵/۱، او پـــه بـــل روايت ۵۵٦/۱ کي د کهف دسورت آخري (لس) آیتونه نبودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کې د وروستني ناستې د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتنې نه پناه غوښتل[1].

۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[2]. هغه ته به داسې وايي

۲۰۰- «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[3].

۞ هغــه ذات دې در سره محبت وکړي چې تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا

۲۰۱- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[4].

۞ الله دې تاته ستا په عيال او مال کې برکت واچوي.

۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکوونکي ته دعا

۲۰۲- «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[5].

۞ الله دې تاته ستا په عيال او مال کې برکت واچوي، په رښتيا

---

(۱) ددې کتاب ۵۵ نمبر حديث، او ۵٦ نمبر حديث دې وکتل شي.

(۲) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(۳) ابو داود ۳۳۳/۴، او الباني په صحيح سنن ابي داود ۹٦۵/۳ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ۸۸/۴).

(۵) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص۳۰۰، ابن ماجه ۸۰۹/۲، صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرک نه د ويري* دعا

۲۰۳- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته وواېي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

۲۰۴- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومي* بد ګڼلو دعا

۲۰۵- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَه غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمـــد ۴۰۳/۴ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۳۳/۳، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ۱۹/۱.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن الســـني ص۱۳۸، ۲۷۸ نمـــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص۳۰۴، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ۲۲۰/۲، ابن السني ۲۹۲ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۵۴/۳، ۱۰۶۵ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَـــا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإنَّا إلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ لله، الحمدُ لله، الحمـــدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[١].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغـــه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهـــاروونکي* نـــه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نـــيک فـــالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښـــه بـــه يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولي نه واخيست. ابو داود، احمـــد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(١) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چي په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»[١].

۞ الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سورلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کي لـــه تا نه د نيکۍ او پرهيزګارۍ، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

---

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګرى، او په کور کې سرپرست یې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختي نه، او له خوار حالت نه، او مال او عیال ته له ناوړه* بیرته ستنیدو* نه.

او چې کله له سفر نه بیرته راستنیدونکی وي نو همدا دعا به وایي، او ورسره به دا هم وایي: بیرته راتلونکي، توبه ایستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستایونکي* یو.

۹۷- کلي یا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «اللهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أَظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطِينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخيرَ أهلها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»(۱).

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سیوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسیره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شیطانانو او په هغوى سره ګمراه شویو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزَوَل شویو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

(۱) حاکم ۲/۱۰۰، او هغه یې صحیح بللی دی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، ابن السني ۵۲۴ نمبر حدیث، او حافظ د الاذکار په تخریج ۵/۱۵۴ کې هغه حَسَن بللی دی، او ابن باز وایي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روایت کړیدی، تحفة الاخیار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چي په هغه کي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چي په هغه کي دي.

٩٨- بازار ته ننوتلو دعا

٢٠٩- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْـــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[١].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندی دی، مرګ نلري، ټول خير ده په لاس کي دی، او هغه پر هر څه قادر دی.

٩٩- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

٢١٠- «بِسمِ اللّهِ»[٢].

۞ د الله په نوم سره.

---

(١) تـــرمذي ٢٩١/٥، حاکم ٥٣٨/١، او الباني په صحيح ابن ماجه ١٢/٢، او په صحيح الترمذي ١٥٢/٣ کي هغه حَسَن بللی دی.

(٢) ابو داود ٢٩٦/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٤١/٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[(۱)].

۞ هغـــه الله تـــه دي سپارم، چي هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کیږي.

۱۰۱- د مقیم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْـــتَوْدِعْ اللَّـــهَ دِيـــنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[(۲)].

۞ زه ســـتا دیـــن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[(۳)].

۞ الله دي در ته د پرهیزگارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا گناه وبخښي، او چیرته چي یې (الله دي) درته نیکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کي تکبیر او تسبیح

۲۱۴- جابر ﷺ وايي: کله چي به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحیح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحیح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحیح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ویل، او کله چي به ښکته کیدو نو «سُبْحَانَ اللّٰهِ» به مو ویل[(۱)].

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا

۲۱۵- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلاَئِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(۲)].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاینه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو یو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[(۳)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

۱۰۴- په سفر یا پرته له سفر نه په یو ځای کي د کوزیدلو او ودریدلو دعا

۲۱۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱۵۳/٦).

(۲) مســـلم ۲۰۷٦/۴، او د «سَـــمِعَ سامِعٌ» معنی داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاینه زمونــــږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روایت) معنی داده: اوریدونکــــي زمــــا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وویل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعــــا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنی داده: مونږ (په خپل) حفظ او امــــان کي ونیسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکلیف او ضرر لیري کړه. شرح النووي ۳۹/۱۷.

(۳) حال په معنی د مصدر دی، او (اعوذ) مقدر دی.(ژباړن)

(٤) مسلم ۲۰۸۰/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَـــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[١].

۞ پـــر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعـــا کـــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څـــه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتې ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالی او يا خواشينی کار پيښيدو په وخت کې دعا

۲۱۸- کَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه

(١) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومې غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإذَا أتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه عَلَى كُلِّ حَال»[1].

۞ پيغمبر ﷺ ته چي به كله خوشحالونكى كار مخي ته راغى، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نيک كارونه سر ته رسيږي.

او چـــي كله به ناخوښه كار ورته پيښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال كي.

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْه بِهَا عَشْراً»[2].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُني حَيْثُ كُنْتُمْ»[3].

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ١/٤٩٩ كي هغه روايت كړى، او صحيح بللى دى، او الباني هم په صحيح الجامع ٤/٢٠١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٢) مسلم ١/٢٨٨.

(٣) ابـــو داود ٢/٢١٨، احمد ٢/٣٦٧، او الباني په صحيح ابي داود ٢/٣٨٣ كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود ووايې، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فـــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ٥/٥٥١ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳/۲٥ صحيح الترمذي ۳/۱۷۷.

(۲) نسائي، حاکم ۲/۴۲۱، او الباني په صحيح النسائي ۱/۲۷۴ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابـــو داود ۲۰۴۱ نمـــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۸۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۸- سلام خپرول*

۲۲٤-۱- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[۱].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کیدلای تر څو خپل مینځونو کي مینه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي یو شی* ونه ښایم چي که وکړی، په خپلو مینځونو کي به مو مینه محبت پیدا شي؟ خپلو مینځونو کي سلام خپور کړی[۲].

۲۲۵-۲- (قــال ﷺ): «ثَــلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَــانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنْ الإِقْتَارِ»[۳].

۞ (پیغمــبر ﷺ فرمايي): دري داسي (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولــه ولرل نو پوره ایمان يې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بي وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(۱) مسلم ۱/۷۴ او نورو روایت کړیدی.

(۲) یعني: یو په بل باندي همیشه سلام کوی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱/۸۲) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللَّه بْن عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَم خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»(۱).

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟(۲) (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چې (د الله په لار کې) ډوډی ورکړې، او سلام وکړې پر هغه چا چې پيژنې يې او که يې نه پيژنې.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»(۳).

۞ کله چې اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کې) ورته ووایاست: (وعليکم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمعْتُمْ صيَاحَ الدِّيكَة فَاسْأَلُوا اللَّهَ منْ فَضْله؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمعْتُمْ نَهيقَ الْحمَار فَتَعَوَّذُوا باللَّه منْ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کې کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[١].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چي كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[٢].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څهويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چي دي بښكنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[٣].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[(۲)]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[(۳)]، زه په هغه داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کې) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۴/۲۲۹۶.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[(١)].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوى يې (زما په باره كي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وكړې چي دوى پري خبر ندي، او دوى چي په ما څه ګمان كوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره كي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[(٢)].

۞ الهي! ستا حكم منَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حكم منَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شكر) او ټولواكي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اكبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[(٣)].

---

(١) بخـــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث كي روايت كړى، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث كـــي هغه صحيح بللى دى، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دى په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ كي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وكتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمـــبر ﷺ د کعبې نه یې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به یې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللّٰهُ أكبرُ» به یې ووایه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّـنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[(۱)].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنیا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَــعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّــهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَــيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَــرَّاتٍ، الحديــث، وفــيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ کې روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۳۵۴/۱ کې هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پیغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آیتونه به یې ویل: په رښتیا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړیده[۲]، نو په «صفا» یې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي یې کعبه ولیدله، نو بیا به یې مخ کعبې ته کړ، او د توحید کلمه او تکبیر به یې ووایه، او داسي به یې ویل: بیله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر* دی، بیله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، یو دی، خپله وعده یې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره یې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته یې یوازي ماتي ورکړه، او بیا به یې (د هرو دوو ذکرونو) په مینځ کي دعا کوله، دا به یې درې ځلي ویل... د حدیث تر آخره پوري.

او په نومړي* حدیث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به یې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ویل.

---

(۱) مسلم ۸۸۸/۲.

(۲) یعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکیني آیت کي اول ذکر کړیدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاء دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۱).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چي ما او له ما نه مخکي نورو پيغمبرانو ويـــلی دی (دادی): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، هـــيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام(۲) ذکر

۲۳۸- «رَكِـــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْـــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَـــتَّى أَسْـــفَرَ جِـــدّاً، فَدَفَـــعَ رَسُـــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»(۳).

---

(۱) تـــرمذي، او الـــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به یې مخ کړ، او دعا یې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، یې ووایه او الله ﷻ یې په وحدانیت یاد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له لمر ختو نه مخکې روښنایي ښه زیاته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو یا ځلو ویشتلو په وخت) د هرې شګې* ویشتلو سره «اَللّٰه اکبر» ویل

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِنْدَ الجِمَارِ الثَّلاثِ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدْعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافِعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثانِيَةِ، أَمَّا جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[1].

۞ د درو جمرو* ویشتلو په وخت چې هره شګه* ولې نو «الله اکبر» به وایي، او بیا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمرې* نه وروسته، اما درېیمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اکبر» وایي، او بیا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخاري (فتح الباري ۵۸۳/۳، ۵۸۴/۳)، او الفاظ یې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ۵۸۱/۳) وکتل شي، او مسلم هم روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دریږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پېښېدو په وخت دعا

۲٤٠- «سُبْحانَ اللهِ» (۱).

❁ الله لره توله پاکي ده.

۲٤١- «اللهُ أكبرُ» (۲).

❁ الله ډېر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤٢- كَـــانَ النبيُّ ﷺ إذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى (۳).

❁ پیغمــبر ﷺ تــه چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالۍ خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پریوت.

۱۳۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤٣- «ضَــعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.

(۲) بخاري (فتح الباري ۴۴۱/۸)، صحیح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.

(۳) بـــیله نســـائي نـــورو اصـــحاب السنن روایت کړیدی، صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغلیل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښيږده* او درې ځلي به «بسم الله» وواېږ، او اوه ځلي به داسي وواېږ: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه څني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت کي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللهُ»[٤].

---

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(٣) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»(۱).

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»(۲).

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بيهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مينځ کي عبارت د بيهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخيرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روايت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحيح اسناد سره، ابن السني ۶۳۷ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او ارناؤوط د العقيدة الطحاوية په تخريج ص۱۳۳ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وګټل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چې هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چې الله پيدا کړي، او خـــواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چې له آسمان نه نازلـــيږي، او د هغه څه له شر نه چې آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چې په ځمکه کې يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چې له هغې نه راوځي، او د شپې او ورځې له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چې د شپې راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کې چې خير ور سره وي، اې مهربان ذاته.

١٢٩- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»(١).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چې زه په ورځ کې له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(٢).

۞ او فــــرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کې

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١).

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(۱).

۞ او ﷺ فــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(۲).

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(۳).

---

(۱) ابــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵۶۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کريـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فـــرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»(١).

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(٢).

۞ او فـــرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکـــر نـــه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مســـلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغــه نـــه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايـــه، او (الله) تـــه به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضـــې وخـــتونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضيلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي په ورځ کي سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّــه وَبحَمْــده[٢]» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إسْمَاعيلَ»[٣].

۞ او فرمايي: څوک چي «لاَ إلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چي د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(١) بخـــاري ١٦٨/٧، مســـلم ٢٠٧١/۴، او په سهار او ماښام کي يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکي په (٩١) نمبر حديث کي شويده.(ژباړن)

(٣) بخـــاري ٦٧/٧؛ مسلم بلفظه ٢٠٧١/۴، او د هغه په ورځ کي د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور مريان* آزاد کړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلِمَتَان خَفِيفَتَان عَلَى اللِّسَان، ثَقِيلَتَان فِي الْمِيزَان، حَبِيبَتَان إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْدِه، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيم»[(١)].

۞ او فــرمايي: دوه كــلمې دي چې پر ژبه سپكي، په تله* كې درنـــې، مهربان (خدای) ته محبوبې دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْدِه، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيم[(٢)]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّـــه، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْه الشَّمْسُ»[(٣)].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[(٤)]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چې لمر پرې راختلی دی[(٥)].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې کلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْــفَ حَسَــنَة؟» فَسَــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَة؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مائَةَ تَسْبِيحَة، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَة، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَة»(١).

۞ او ﷺ فرمایي: آیا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نــیکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ ځخه کولای شي زر نیکۍ لاس ته راوړي؟ (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نیکۍ ولیکل شي، او یا به يې زر ګناهونه ورژيړي*.

٢٥٩-٦- «مَــنْ قَــالَ: سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّة»(٢).

۞ (او فرمایي) څوک چي «سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه(٣)» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکرل شي*.

٢٦٠-٧- وقــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّه بْنَ قَيْس، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّة؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّه، قَالَ:

---

(١) مسلم ٢٠٧٣/٤.

(٢) تــرمذي ٥١١/٥، حــاكم ٥٠١/١ هغــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کريده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(٣) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ»(١).

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيغمبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوى الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَـــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»(٢).

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ(٣)»، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

---

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»(١).

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او وې ويل: ما ته داسې خبره وښايه چې زه يې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّه كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ(٢)»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٣-١٠- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»(٣).

۞ کله چې به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بيا به يې ددې کلماتو په ويلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او ما ته

(١) مسلم ٢٠٧٢/٤، او ابو داود زيات کړيدي: کله چې صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک کړل. ٢٢٠/١.

(٢) د نومړو اذکارو ترجمه مخکې په مختلفو ځايونو کې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٣/٤، او په بل روايت کې يې داسې راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[1]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چې بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذكر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[2].

۞ (او فرمايي) نيكي، او (له انسان نه ورسته) پاتي كيدونكي (كلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[3]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاكم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه كړيده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث كي د احمد شاكر په ترتيب سره روايت كړيدى، او اسناد يې صحيح دى، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وكتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام كي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت كړيدى، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاكم صحيح بللى دى.

(٣) ددې كلماتو ترجمه مخكي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه(۱).

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چي ما پيغمبر ﷺ وليد چي په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو څخه

۲٦۷- «إِذَا كَـانَ جُـنْحُ اللَّـيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»(۲).

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چي شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چي شـــيطانان پدې وخت کي خوريږي*، کله چي د شپې نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پــه هغــه) يــاد کړی، ځکه چي شيطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

---

(۱) ابو داود بلفظه ۲/۸۱، ترمذي ٥/٥۲۱، صحيح الجامع ۲۷۱/٤، ٤۸٦٥ نمبر حديث.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱۰/۸۸)، مسلم ۱٥۹٥/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد کړی، او خپل لوښي پټ کړی، او د الله نوم (په هغه) ياد کړی، که څه هم له پاسه پرې څه کښېږدي، او خپل څراغونه* مړه کړی.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کي د ياگانو رسم الخط

د (ياء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سړې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ۍ)	هګۍ، څپلۍ

ورته رسم الخطونه

لانديـــني حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم ليکل کيږي، چي هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکه: ٹپونه
(ډ)	(ڈ) لکه: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکه: خوڑل
(ی)	(ے) لکه: (سړے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځی، بچی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کې د یو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کې نیونه، چاپیروالی
استسقاء	باران اوریدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
امید	طمع
انجام	عاقبت، نتیجه
اندیښنې	سوچونه، فکرونه، تشویشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبې کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښې، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آینده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پیتی
بارخو	رخسار، اننگی
بادونه	سیلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بي پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بي وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاخیده	ولاړ شو
پاخیږي	ولاړ شي
پر	پري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکې	قطع کیدونکې
پرېشاني	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښـــپه
پښې	ښـــپې
پښیمانه	ښـــپیمانه
پلو کي	ووجو کي
په بر کي نيول	په ځنګ کي نیول، په یو شي باندي چاپیره کیدل
پوټکي	پوستکي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلی	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګرزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکی	انتظام کونکي، تنظیمونکی
ترچیدل	پرنجی کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بي عیبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرُع	زاری، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
تعزيه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندى	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تل	هميشه
تله	ترازو
توپير	فرق
توښه	ذخيره
توکه	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکيه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توى شي	ورژيږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبيره	پوره کول، نقصان ليري کول
جمري	هغه وړې تيګې چې شيطان په ويشتل کيږي
جواب	ځواب
چپ	ګڅ، کين
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
څلي	واري
څمکه	زمکه
څملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خواره	خپور، خپاره
څاروي	څناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
څرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څڅک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلک	خلق
خواړه	د خوراک شیان، طعام
خیري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دَرجې	رتبې، درجات
دروازې	وروونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي يو ځل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړي	رڼايي پکښي کي واچوي، نوراني کړي
زما	څما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زړه	زونه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لکه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيوری	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپير
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شكه	كوچني كاني يا تيكه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودي	پی، شيدي
شي	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرایي	باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی
صفه	هغه ځای چي فقیر او ناداره صحابه پکښي کښیناستل
ضایع کول	بیځایه کول، باطلول
ظلم	زیاتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافیت	روغتیا
عاقبت	انجام، نتیجه
عذاب	سزا، جزا
عقیق	د یو ځای نوم دی
غاړي	مریاني
غرب	مغرب، لمر لویدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	یو ځای
غیبیات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دین، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه یا بل حلال حیوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
کائنات	مخلوقات
کښته	ښکته
کښېږدي	کيږدي، کيدي، راولي
کفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکي
ګاڼه	زيور
ګرځندويه	سياحت کونکي، ګرځيدونکي
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لاري
کوروالي کول	همبستری، جماع کول، يوځاى کيدل
لاره	لياره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بيکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تَرَه
لمونځ	مونځ
له ما نه وکړځوي	له ما نه بچ کړې او ليري کړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
ماښام	بيګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوښتونکی، میلان کونکی، خوښونکی
مثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکښ	مخکې تلونکی، پیش روی
مرداری	د مړ حیوان لاش
مړو	مړه کیږو
مربی	غلام
مستغني	بې پروا، بې نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چې نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کې، هغه څوک چې مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملکه
منډه	ځغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
مهاروونکي	تابعداره کونکي، کنترولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مینځه	وینزه، کنیزه
ناڅاپه	نابېره، ناګهانه
ناڅیزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کیدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لویدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخلیدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړی	مذکور
نومولی دی	اینښودلی دی، بللی دی
نیکان	صالحان، نیک عملان
نیکي	ښیګړه
نېټه	تاریخ، وخت
هدایت	لارښوونه، رهنمایي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
همیشني	دائم
هنګار	هږار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
واره	اهل وعيال، بچيان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د ګوتو تر مينځ مسافې ته ويل کيږي، چې کله دواړه د يو مستقيم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وايي، او (١٦٢) سانتي متر اوږدوالی لري.
وبخښه	وبښه، عفو کړه
وخښي	وخکي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژيږي	توی شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
وروسته	روستو
وسپاره	حواله کړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وَکَړَل شي	شنه کړل شي، ونالوَل شي، نال کړې شي، کيښودل شي
ولاړ	پاڅيدلی
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، لیرې شوه
ولوِست	ووايه
ووَتو	خارج شولو، بیِرون شولو
ويره	ډار، خطره، يره، بيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، داريږي
وينبته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا	۱۸
٦- د اودس ماتې ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکې ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا ٢٢

١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣

١۴- مسجد نه د وتلو دعا ٢۴

١۵-د آذان اوريدو ذكرونه ٢۴

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦

١٧- د ركوع دعا ٣٣

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا ٣۴

١٩- د سجدې دعا ٣۵

٢٠- د دوو سجدو په مينځ كې دعا ٣٨

٢١- د تلاوت د سجدې دعا ٣٨

٢٢- د تشهد دعا (التحيات) ٣٩

٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود ۴٠

٢۴- په وروستۍ ناسته كې د سلام نه مخكې دعا ۴١

٢۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار ۴٨

٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ۵۴

٢٧- د سهار او ما ښام اذكار ۵٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- د خوب اذکار ٦۹

۲۹- پــه خوب کي له يوې ډېري* نه بلي ډېري ته اوښتلو دعا ۷۷

۳۰- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا ۷۸

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ۷۸

۳۲- د وترو د قنوت دعا ۷۹

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ۸۱

۳۴- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ۸۱

۳۵- د بي قرارۍ دعا ۸۳

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ۸۴

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا........................ ۸۵

۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول.. ۸٦

۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي........... ۸۷

۴۰- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا............... ۸۷

۴۱- دقرض اداء کولو دعا ۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا........................ ۸۹

۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا........................ ۸۹

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسي کوي........................ ۸۹

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري کولو دعاګاني ۹۰

۴۶- کلـــه چې يې د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب.. ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بيمار* د پوښتني کولو فضيلت........................ ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه ۹۵

۵۳- چا ته چې مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا........................ ۹۵

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا.. ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ۹۹

٥٧- د تعزیت دعا ۱۰۰

٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا........................ ۱۰۱

٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ۱۰۱

٦۰- د قبرونو د زیارت کولو دعا........................ ۱۰۲

٦۱- د بادِ (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ۱۰۲

٦۲- د تالندي* دعا................................ ۱۰۳

٦۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني........................ ۱۰۳

٦۴- د باران اوریدو په وخت کي دعا........................ ۱۰۴

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا........................ ۱۰۴

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا........................ ۱۰٥

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا ۱۰٥

٦۸- د روژه ماتي په وخت کي دعا........................ ۱۰٥

٦۹- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا........................ ۱۰٦

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا ۱۰۷

۷۱- کوربه ته د میلمه دعا........................ ۱۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څـــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا..۱۰۸
۷۳- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا.........۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چې کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي..۱۰۹
۷۵- کله چې روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا...................................۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا...۱۱۰
۷۸- کله چې کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي.............۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا..۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سورلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکې دعا.................۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا..۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*........................... ۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسي وايي ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّکَ فِي الله»، هغه
ته به داسي وايي ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ویرې* دعا............................... ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَکَ اللهُ فِیکَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا............................ ۱۱۶
۹۵- د سپریدو دعا... ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا... ۱۱۸
۹۷- کلي یا ښار ته ننوتلو دعا................................ ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۹- د سپرلي غوړځيدو په وخت دعا ۱۲۰

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته ۱۲۱

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته ۱۲۱

۱۰۲- په سفر کې تکبير او تسبيح ۱۲۱

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا ۱۲۲

۱۰۴- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کې د کوزيدلو او وړيدلو دعا ۱۲۲

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا ۱۲۳

۱۰۶- د خوشحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت کې دعا ۱۲۳

۱۰۷- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ۱۲۴

۱۰۸- سلام خپَرَول* ۱۲۶

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ۱۲۷

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا ۱۲۷

۱۱۱- په شپه کې د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ۱۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چې دې ښکنځلې وي هغه ته دعا............. ۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي.......... ۱۲۹
۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي.. ۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کي به مُحرم لبيک څنګه وايي........ ۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل .. ۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کي دعا ۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا..................... ۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا ۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر ۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هري شګي*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل ۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا... ۱۳۵
۱۲۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي .. ۱۳۵
۱۲۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي.. ۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويرې دعا ١٣٦
١٢٦- د ويرې په حالت کې دعا.............................. ١٣٦
١٢٧- د قرباني حلالولو* په وخت کې څه ويل پکار دي ١٣٧
١٢٨- هغه څه چې د سرکښه* شيطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ويل کيږي....................................... ١٣٧
١٢٩- استغفار او توبه.. ١٣٨
١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضيلت................................ ١٤١
١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه...................... ١٤٦
١٣٢- د نېکيو او عامو آدابو څخه............................ ١٤٧
په کتاب کې د ياګانو رسم الخط............................ ١٤٩
ورته رسم الخطونه ١٤٩
د هجې د اختلاف په صورت کې د يو معنا لرونکو کلماتو
لست ١٥٠
د موضوعاتو فهرست ١٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library